

ŠMIKLAVŽ

NEDELJA, 28.02. 3. postna nedelja Ob 10.30: za + Ljudmilo GUČEK in starše
PONEDELJEK, 29.02. sv. Osvald, škof / prestopni dan
TOREK, 01.03. sv. Albin, škof
SREDA, 02.03. sv. Karel Dobri, grof
ČETRTEK, 03.03. sv. Kunigunda, kraljica
PETEK, 04.03. sv. Kazimir, poljski kraljevič Ob 17.00: za + Terezijo JELENC
SOBOTA, 05.03. sv. Hadrijan, mučenec Ob 09.00: za + Leopoldino, Antona ULAGA in stare starše ULAGA
NEDELJA, 06.03. 4. postna nedelja Ob 10.30: za + Alojza RAZBORŠKA (obl.) STOLNICA Celje ob 15.00: svetoletno romanje savskega naddekanata v stolnico. Lepo vabljeni.
PONEDELJEK, 07.03. sv. Perpetua in Felicita, mučenki
TOREK, 08.03. sv. Janez od Boga, red. ust.
SREDA, 09.03. sv. Frančiška Rimska, redovnica
ČETRTEK, 10.03. 40. mučencev iz Armenije
PETEK, 11.03. sv. Benedikt, škof Ob 17.00: za + Moniko IVŠEK
SOBOTA, 12.03. sv. Justina, devica, redovnica - gregorjevo Ob 09.00: za + Kristino ŽVEPLAN
NEDELJA, 13.03. 5. postna nedelja - tiha, papeška Ob 10.30: za + Leopoldino in Antona ULAGA

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmiklavž

05.03. - Brstovnica
12.03. - Lože - spodnje

LATINSKI PREGOVOR

Calamitas virtutis occasio est. --
"Nesreča je priložnost za vrlino."

ŠMARJETA

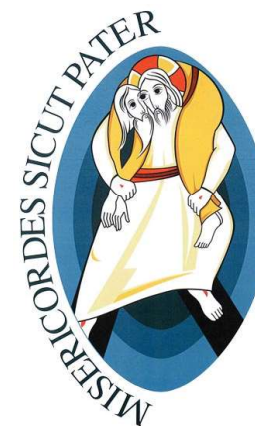
NEDELJA, 28.02. 3. postna nedelja Ob 08.30: za + Leopoldino, Jožefa in Angelo SODNIK
PONEDELJEK, 29.02. sv. Osvald, škof / prestopni dan
TOREK, 01.03. sv. Albin, škof Ob 08.00: za + STOPARJEVE in sorodnike
SREDA, 02.03. sv. Karel Dobri, grof
ČETRTEK, 03.03. sv. Kunigunda, kraljica Ob 16.30: Molitev pred Najsvetejšim ob 17.00: za + Terezijo ŠKORNIK
PETEK, 04.03. sv. Kazimir, poljski kraljevič
SOBOTA, 05.03. sv. Hadrijan, mučenec Ob 08.00: za + PINTERJEVE in DEŽELAKOVE iz Modriča
NEDELJA, 06.03. 4. postna nedelja Ob 08.30: za + Jožeta SLUGA (8. obl.) STOLNICA Celje ob 15.00: svetoletno romanje savskega naddekanata v stolnico. Lepo vabljeni.
PONEDELJEK, 07.03. sv. Perpetua in Felicita, mučenki
TOREK, 08.03. sv. Janez od Boga, red. ust. Ob 08.00: za + Franca GABERŠKA
SREDA, 09.03. sv. Frančiška Rimska, redovnica
ČETRTEK, 10.03. 40 mučencev iz Armenije Ob 17.00: za + Elizabeto KLENOVŠEK
PETEK, 11.03. sv. Benedikt, škof
SOBOTA, 12.03. sv. Justina, devica, redovnica - gregorjevo Ob 08.00: za + Jožeta LJUBEJA, starše in vse + BOLČINATOVE
NEDELJA, 13.03. 5. postna nedelja - tiha, papeška Ob 08.30: za + Ladislava SENICA

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmarjeta

05.03. - Povčeno
12.03. - Strensko

Za župnijski list odgovarjata:
kaplan Klemen Jager in nadžupnik Rok Metličar

MARJETIN & MIKLAVŽEV LIST

28. februar 2016, leto 4, št.: 5

"Gospod, pusti jo še letos, da jo okopljem in ji pognojim . Morda bo napósled obrodila sad; če pa ne, jo boš posekal."

Svetopisemski obraz usmiljenja:
Bog kot Stvarnik ima obraz dobrote in luči

Zvone Štrubelj (izseljenški duhovnik) je napisal knjižico o svetopisemskih podobah božjega usmiljenja. V naslednjih številkaH bom posredoval njegove misli, ker se mi zdijo lepa spodbuda in odkrivanje obličja božjega usmiljenja. Papež Frančišek je dejal, da je usmiljenje *“utripajoče srce evangelija”*. Drugi imenujejo usmiljenje kot sposobnost vživljanja v položaj drugega (empatija), tretji vstop v kaos drugega, nesrečnika, tistega, ki trpi in si sam ne zna pomagati. Pomembno za nas je, da bi odkrivali božje obličje usmiljenja in da bi tudi mi sami postajali obličje usmiljenja za druge. Pomembno je, da usmiljenje ne zre mo kot neko lastnost Boga ali človeka, ampak kot Njegovo bistvo. Kaj to pomeni? Živim kot usmiljen človek, skušam biti usmiljen obraz (obličje) Boga svojim bližnjim. To je veliko poslanstvo.

Prvo razmišljanje avtor začne z začetkom Svetega pisma, ko je Bog ustvarjal svet. Na koncu je Bog ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko ju je ustvaril. Na koncu tega poročila o stvarjenju je dodan odločilni stavek: *“Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro”* (1 Mz, 1, 31).

Pred približno desetimi leti se je v Severni Ameriki razplamtela debata o tem, kako naj razumemo vsebino prve strai Svetega pisma. Zagovorniki stvarjenja, ki je opisano na prvi strani Svetega pisma, pristajajo na skoraj dobesedno razlago, ki naj bi opravičila Boga kot Stvarnika. Drugi prisegajo na teorijo o evoluciji, postopnem nastajanju nežive materije, vesolja in življenja, od prve celice do človeka. Danes je vsekakor bolj sprejemljiva druga, saj jo potrjujejo številni znanstveni izsledki. Ali v čem nasprotujejo podobi Boga kot Stvarnika? Prav v ničemer. Nobelov nagradenec, belgijski biokemik, Christian de Duve, pravi: *“Vesolja ne razu-*

mem kot kozmičnega slučaja, ampak kot celoto, ki jo usmerja cilj in je sposobna roditi življenje in razum, ki je naravnana na to, da je dala izvor mislečim bitjem, ki so sposobna odkrivati resnico, iskati lepoto, čutiti ljubezen, želeli dobro, opredeliti slabo in izkušati skrivnost.” Najnovejši izsledki znanosti dokazujejo, da je vse ustvarjeno s ciljem in razvojem.

Zdi se mi zelo pomembno, da tudi vsak zase slišimo besede Boga, ki je želel, da živimo, ko reče: *»Dobro je, da si!«*

prireديل kaplan Klemen

Smisel in nesmisel trpljenja

Pred dnevi sem bil na predstavitvi knjige *Med smislom in nesmisлом trpljenja*. V njej se avtor preko dveh velikih mislecev (F. M. Dostojevski in F. Nietzsche) sprašuje o smislu in nesmislu trpljenja. Ljudje si ne želimo trpljenja, a se skoraj iz dneva v dan soočamo s situacijami, ko nam ni lahko. Lahko je to zaradi medosebnih odnosov, osebnih neuspehov, doživljanja nesprejetosti, doživljanja nerazumljenosti... Kljub temu, da je tako, smo v večini ljudje bitja, ki se stegujemo za upanjem, upanjem za lepši jutri. Lahko se zgodi, da se po dolgem trpljenju človek samo sprijazni in dvigne roke v znak predaje, sprejme situacijo in trpno prenaša stanje. To je stanje, ki pomeni razoseben odnos, ko za nekoga ali za okolico nisem več nekdo, ampak postanem nekaj. In ta nekaj, to, da za nekoga nisem več oseba, to boli, to ustvarja razdaljo in v trenutku izbriše vso lepoto preteklosti. Logična posledica takšnega stanja je občutek brezizhodnosti in vprašanje o smislu in nesmislu trpljenja. Zakaj je tako? Kakšen smisel ima vse skupaj? Če odmislimo vero, potem lahko brez večjih težav zaključimo, da trpljenje nima smisla. Zakaj bi trpel, zakaj? Tukaj mi na pomoč prihaja misel F. M. Dostojevskega, ki pravi, da se rešitev nanaša v človeškem obstoju nesmrtnosti njegove duše in v obstoju Boga. Dostojevski celo pravi, da je življe-

nje brez vere v svojo dušo in njeno nesmrtnost nenaravno, nepredstavljivo in neznosno. Če ni Boga, ni absolutno dobrega in ni smisla življenja. Če bi pristali na trditev, da ni Boga, potem bi iz tega logično sledilo, da ni absolutnih vrednot in tudi človek ni več absolutna vrednota. Naslednji korak je: Vse je dovoljeno ... Dostojevski pravi, da brez vere v nesmrtnost ni možna ljubezen do bližnjega in človeštva. Si predstavljate svoje življenje: celo življenje se trudite za lepo življenje, doživljate vzpone, padce, trpljenje, muke ... Na koncu pa bi se vse skupaj spremenilo v nič. To misel Dostojevski označi za nesmiselno in nevzdržno. V človeka je položena vera v nesmrtnost duše, vera v Boga. Če to izključi iz svojega življenja, ima lahko velike težave s smislom trpljenja, življenja, poštenja, dobrote ...

V zvezi s trpljenjem Dostojevski v svojem dnevniku pravi, da človeku brez svetega in dragocenega ni živeti. Posebno vlogo imajo spomini iz otroštva, četudi so povezani s trpljenjem in mukami. »Ti spomini so lahko celo težki, žalostni, a tudi na preživetje trpljenja lahko začne duša pozneje gledati kot na svetinjo. Človek je nasploh tako ustvarjen, da ljubi trpljenje, ki ga je preživel«. Trpljenje kot lahko vidimo ni vedno v celoti nujno nekaj slabega, ampak ima lahko veliko, nezamenljivo vrednost.

V nekaj vrsticah sem skušal natrositi nekaj drobtin tega, kar me nagovarja ob prebiranju knjige. Zavedam se, da o trpljenju ne moremo govoriti z lahkotnostjo in zviška, ampak z zavedanjem, da je to skrivnost, ki jo vsak človek doživlja na svoji koži na njemu lasten način. Bi pa rad, da kot kristjani tudi na to dejstvo našega življenja gledamo z očmi vere, z zazrtostjo v Jezusa Kristusa. V tem pogledu se rojeva smisel.

Vsem, ki prebirate te vrstice, želim, da je postni čas za vse spodbuda in priložnost, ko bi se na svoje življenje in življenje drugih učili gledati s pogledom usmiljenega Očeta.